Vederea vorbește doar pe limba ochilor

On Ianuarie 01, 2023

Numai un creator de mare sensibilitate vizuală poate să domine haosul ce rezultă dintr-o lume care dispare și alta care se constituie.

Trebuie doar să observi un fir de iarbă ca să produci o inovație de mari proporții în orice domeniu, mai ales în medicină, fizică, artă, biologie, chimie. Și tocmai cei așa zis "învățați" nu știu să observe un fir de iarbă, la fel cum nu sunt conștienți de principiile sau teoriile de bază ce unifică toate domeniile biologiei: teoria celulară, teoria genelor, homeostazia și teoria evoluției. Cu alte cuvinte, degeaba privești lucrurile din jur, dacă privirea ta nu nu ia în considerare acele date ale științei care explică și condiționează fenomenele din natură.

Eu fac mai mult decât atât. Privesc lucrurile din jur cu mult suflet, ele par dispuse aleator într-o imagine formată din puncte, linii, forme și culori diverse. Iar ceea ce îi dă ochiului o clipă de răgaz, fără a exersa nicio alegere în privința fondului de culoare pe care se instituie forma fiecărui lucru în parte, este libertatea de a compune o poveste detaliată pe baza unei imagini concrete, dar una care are profunzimea corespunzătoare a unui spirit bogat și în același timp independent.

Un artist de mare calibru poate surprinde, de exemplu, bolta unui cer care aproape că se unește cu pământul, sau albastrul unui cer care nu mai este pătat de galben. Sau un cer care, deși este albastru, arată incolor, fără soare. Sau, o strălucire a cerului care poate stinge stelele. Sau un fir de iarbă constituit ca o fărâmă într-un univers nemărginit. Sau un fir de iarbă constituit ca un Alter-Ego prizonier într-un univers paralel, înălțat la rang de simbol prin imaginarul suprarealist.

Leadership: Ești dispus să accepți natura finită a lumii tale când, în aparență, ea acceptă autoritatea unei naturi superioare ce nu poate fi stăpânită decât prin ideea că "întregul este format din frânturi izolate"?

Impresia armonioasă pe care o dau ochii, mai ales cei căprui (poate fiindcă sunt cei mai frumoși ochi din lume), menține sufletul în zona cea mai înaltă a subiectivității. Aici, detaliului trebuie să i se acorde dreptul de a întregi o realitate supusă schimbării, bazată pe dimensiunea decorativă, astfel încât efectul armonios să nu se bazeze deloc pe intensitatea unei imagini fixe, așa cum aș fi tentat să mă bazez, ci pe calitatea compoziției de a se constitui într-un întreg coerent capabil să mă provoace să mă descopăr în timp ce redescopăr spațiul paralel în care toate elementele naturii sunt puse in valoare.

Da. Ca temei etern al oricărei vederi, ochiul artistic își poate dovedi puterea de a cuprinde linia orizontului în triplul raport cu lumina extrasă din realitatea exterioară care face posibilă reprezentarea picturală, chiar dacă îi vine greu să surprindă *Frumusețea Supremă* în "tot ce este muritor". De fapt, ochiul artistic se atașează de particular chiar și în cele mai mici raporturi ale formei pe care o îmbracă fiecare lucru în parte, făcând posibilă ideea că întregul este format din frânturi izolate de frumuseți care, dacă le știm culege, ne încântă ființa.

Nu doar atât. Arta cere permanent noi personaje cu un Ego puternic. Mergând pe această linie, focalizându-mi atenția asupra elementelor din jur, îmi răsună în minte vorbele unui personaj dintr-un roman scris de Alexandre Dumas: *"Voi fi puternic, voi fi ceea ce voi dori, voi domina haosul ce rezultă dintr-o lume care dispare și alta care se constituie."*

Leadership: Scopul creației tale este de a valida imagini izolate ale naturii, ca formă distinctă de validare a dualității dintre sensibil și inteligibil, pe calea constituirii unui univers autonom?

Dacă ochiul este catalizatorul reprezentării unor lucruri luminate excesiv de discul solar, fără să tindă efectiv spre reprezentarea spațiului din jur (precum este peisajul în pictură) atunci el nu va fi în măsură să evidențieze semnificația a ceea ce poate fi experimentat de realitate. Nu-i așa că mintea, cu cât se străduiește să memoreze mai multe elemente, privindu-le cu ochi de artist, ajunge să se concentreze mai degrabă asupra formelor și culorilor, decât asupra disponibilității lor de a valida dualitatea dintre sensibil și inteligibil, pornind de la premisa că natura este practic imprevizibilă?

Iar dacă menirea ochiului se împlinește prin suprema menire a coloritului în cadrul întregului peisaj, lumina însăși devenind subiect activ în modificarea formei lucrurilor (în acumulări de reverberații ale sugestivității), atunci el va depinde de atâtea lucruri întâmplătoare încât îi va fi greu să surprindă acea intensitate de viață, de emoție, ce se răsfrânge asupra întregului. Şi, doar așa, datorită ochilor care observă totul, eu însumi am reușit să mă privesc ca un univers autonom, situat dincolo de percepția imediată a realului, și să mă consider drept un destăinuitor al vederii totalizatoare care luminează sufletul lumii și al naturii.

Bineinteles că ochiul are nevoie de o vedere bazată pe sensiblitate, compasiune, empatie, nu doar de imaginatie. Din acest motiv, pentru a arăta cât de mare este sensibilitatea vizuală, trebuie să ridici lucrurile din jur (și diverse elemente din natură) la rangul de simboluri cu o importanță mai mare decât cea aparentă la prima vedere. Fiecare din ele trebuie să reprezinte emoții, să exploreze slăbiciunile și sentimentele de fragilitate, având destinația de a reprezenta sau a transmite o informație secretă...

Arta este o explorare a galaxiei de simboluri ce emană din lucrurile aparent banale. Iar leadershipul se inspiră din aceste simboluri ca să creeze niste imagini de fundal care susțin "ceea ce lipsește" dintr-o perspectiva globală și subiectivă.

Vederea vorbește doar pe limba ochilor atunci când ochii sunt copleșiți de sentimentele care însoțesc vederea în procesul imortalizării unei imagini care încearcă prin sensibil să pătrundă în inteligibil. Şi dacă ochii mei, dispuși să privească îndelung o asemenea imagine, își vor reconstitui efectele de sens manifestate în planul figurat, poate că voi reuși să îmi creez din nou și din nou o altă realitate, transfigurată artistic, închipuită de energia sufletească.

Source: https://neculaifantanaru.com/vederea-vorbeste-doar-pe-limba-ochilor.html